

# Papagena

Ein Handlungsstrang aus der Zauberflöte Trilogie

Egy cselekményszál a Bűbájsíp trilógiából

## Inhaltverzeichnis / Tartalomjegyzék

Einführung / Bevezetés.....	2
Das Spiel soll beginnen! / Kezdődjék a játék!.....	4
I. Mozart – Schikaneder: Die Zauberflöte (1791).....	4
20. Ein Mädchen oder Weibchen (Papageno).....	5
20.1 (Rede) Da bin ich schon (Papagena (als alte Weib), Papageno).....	5
21. Finale.....	6
21.7 Klinget, Glöckchen (Papageno, 3 Knaben).....	7
21.8 Pa, pa, pa (Papagena, Papageno).....	7
II. Winter – Schikaneder: Das Labyrinth (1798).....	8
03. Lalalera (Papagena, Papageno).....	9
07. Man glaubt von den Männern (Papageno).....	10
09. Trinket und singet (Ganze Papageno-Familie).....	10
15. Nun adieu (Papageno).....	11
20. Finale.....	12
20.2 Schleppt hierher (Monostatos, Papagena, Alle Papagenos).....	12
20.3 Gelt, Weibchen (Papageno, Papagena).....	14
III. Goepfart – Stommel (– Goethe): Sarastro (1891).....	15
04.1 Was hast du denn (Papagena, Papageno, Chor).....	16
04.2 Eiertanz (ohne Worte).....	22
04.3 Aus gold'nem Wolkenthore (3 Knaben, Papagena, Aurora, Papageno).....	22

## Einführung / Bevezetés

Mozarts Zauberflöte ist vielleicht das bekannteste und meistgespielte Werk des Opernrepertoires. Seit ihrer Uraufführung im Jahr 1791 wird sie ununterbrochen gespielt. Heute gibt es in fast allen großen Opernhäusern regelmäßige Aufführungen.

Im Vergleich dazu kennen nur wenige Menschen die Fortsetzung des Märchens. Dabei wird Vielen, die die Zauberflöte einmal aufmerksam gesehen haben, aufgefallen sein, dass sie zu abrupt endet: Die beiden Liebenden überstehen nur zwei der versprochenen vier Proben. Wahrscheinlich musste das Werk schnell zur Aufführungsreife gebracht werden, so dass sich das Ende der Handlung nicht so entfaltet, wie es nach dem ersten Akt zu erwarten wäre.

Darüber hatten sowohl Schikaneder, welcher Librettist (sowie Produzent, Regisseur, Theaterleiter und Papageno) der Zauberflöte war, als auch Goethe, der im Jahre 1794 als Intendant des Weimarer Theaters auch die Zauberflöte inszenierte, nachgedacht.

Schikaneder schrieb das Libretto für die Fortsetzung, deren Handlung am Ende der Zauberflöte ansetzt. Da Mozart nicht mehr lebte, beauftragte er den bayerischen Komponisten Peter von Winter mit der Vertonung, welcher von der Nachwelt als der bedeutendste deutschsprachige Opernkomponist der Zeit zwischen Mozart und Weber angesehen wird. Winter schrieb die Musik mit der Absicht, sie zu einer musikalischen Fortsetzung von Mozarts Zauberflöte zu machen. Das Werk wurde 1798, sieben Jahre nach der Uraufführung der Zauberflöte, unter dem Titel „**Das Labyrinth oder der Kampf mit den Elementen**“ vollendet und uraufgeführt. In den folgenden drei Jahren gab es 67 Vorstellungen, wobei die Zauberflöte und das Labyrinth jeweils an zwei aufeinanderfolgenden Abenden aufgeführt wurden.

Goethe begann 1795 eine eigene Fassung der Fortsetzung, die er jedoch nicht vollendete. Als das Labyrinth uraufgeführt wurde, gab er seinen Entwurf endgültig auf. Das vollendete Fragment, das für einen kurzen Akt ausgereicht hätte, wurde 1802 veröffentlicht und ist der Nachwelt erhalten geblieben.

<https://www.projekt-gutenberg.org/goethe/zauber2/zauber2.html>

Die Handlung von Goethes Version beginnt ein Jahr nach der Unterbrechung der Zauberflötengeschichte. Schikaneders Labyrinth spielt also

Mozart Varázsfuvolája az operairodalom talán legismertebb és legtöbbször játszott műve, az 1791-es bemutató óta folyamatosan műsoron van, napjainkban szinte minden jelentős operaházban rendszeresen játsszák.

Ehhez képest kevesen ismerik a mese folytatását, bár az többeknek feltűnhetett, akik legalább egyszer végignézték már a Varázsfuvolát, hogy túl hirtelen van vége, a beígért négyféle próbából is csak kettőt szenvedtek végig a szerelmeseik. Valószínűleg gyorsan kellett előadásra kész állapotba hozni a művet, így nem bontották ki a cselekmény végét annyira, mint ahogy az első felvonás alapján várni lehetett.

Ezen többen is elgondolkodtak annak idején, egýrész Schikaneder, aki a Varázsfuvola szövegírója (valamint producere, rendezője, színházigazgatója és Papagenója) volt, másrész Goethe, aki a weimari színház intendánsaként 1794-ben szintén színrre vitte a Varázsfuvolát saját rendezésében.

Schikaneder megírta a folytatás szövegkönyvét, amelynek a cselekménye ott kezdődik, ahol a Varázsfuvola abbamaradt, és mivel Mozart nem élt már akkor, a megzenésítésre felkérte Peter von Winter bajor zeneszerzőt, akiről azt tartja az utókor, hogy a Mozart és Weber közötti időszak legjelentősebb német nyelvű operaszerzője volt. Winter megírta a zenét azzal az igyekezettel, hogy az Mozart Varázsfuvolájának a folytatása legyen zenei értelemben is. A mű elkészült, 1798-ban mutatták be, 7 évvel a Varázsfuvola bemutatója után, „**Das Labyrinth oder der Kampf mit den Elementen**“ (*A labirintus, avagy harc az elemekkel*) címmel. Ezután 3 év alatt 67 olyan előadást ért meg, amelyben két-két egymást követő este játszották a Varázsfuvolát és a Labirintust.

Goethe még 1795-ben állt neki a saját folytatásverziójának, de nem fejezte be, és amikor a Labirintust bemutatták, végleg felhagyott a folytatással. Az elkészült törédéket, amely egy szűk felvonásra lett volna elég, 1802-ben kiadta nyomtatásban, így megmaradt az utókornak, és *Tandori Dezső fordításában magyarul is fellelhető*.

<https://www.holmi.org/1991/12/johann-wolfgang-goethe-a-varazsfuvola-masodik-resz-tandori-dezso-forditasa>

Goethe verziójának cselekménye egy évvel a Varázsfuvola meséjének félbeszakadása után kezdődik, vagyis a Labirintus meséje teljes egészében

auch zeitlich vor Goethes Geschichte, die erst 100 Jahre nach der Zauberflöte als Oper aufgeführt wurde. 1888 verarbeitete der Dramatiker Gottfried Stommel (1847-1933) die Geschichten zu einem dreikägigen Opernlibretto mit dem Titel „*Sarastro*”, vertont vom spätromantischen Komponist Karl Eduard Goepfart (1859-1942), der bei Franz Liszt in Weimar studiert hatte. Ein gedruckter Klavierauszug der Oper wurde 1891, zum 100. Todesjahres Mozarts, veröffentlicht.

In der vorliegenden Auswahl haben wir einen der Handlungsstränge aus den drei Opern gewählt: Wir erzählen die Geschichte von Papagena, der Figur, die mir am liebsten ist. Papagena hat einen unverdientermaßen kleinen Auftritt in der Zauberflöte, mit zwei kurzen Prosadialogen mit Papagno, der sich als alte Frau verkleidet, und einem kurzen, aber brillanten Duett mit Papageno im Finale der Oper. In den Folgeopern hat sie auch Duette und einige Szenen mit mehreren Charakteren, aber keine Solo-Arien in der gesamten Trilogie.

Die Texte der ausgewählten Gesangsauszüge werden im deutschen Original und in ungarischer Übersetzung veröffentlicht. Wird eine ältere ungarische Übersetzung verwendet, so ist der Übersetzer *kursiv gesetzt* angegeben. Wo nicht angegeben, handelt es sich um meine eigenen Übersetzungen.

Die Ausschnitte sind mit einem Erzählertext verknüpft, der in einem Vortrag gesprochen werden muss, damit die Zuhörer den Kontext der Geschichte verstehen.

Die Nummerierung der Auszüge gibt deren Position in den Originalwerken an.

megelőzi a Goethe-i történetet, amelynek operába foglalása 100 évvel a Varázsfuvola keletkezése után történt meg. 1888-ban Gottfried Stommel (1847-1933) drámaíró kerekítette ki a történetet három-felvonásos operalibrettová „*Sarastro*” címmel, amelyet Karl Eduard Goepfart (1859-1942) késő romantikus zeneszerző (aki Weimarban Liszt Ferenc tanítványa volt) zenésített meg. Az elkezdtű opera nyomtatott zongorakivonatát 1891-ben, Mozart halálának 100. évfordulóján adták ki.

Jelen válogatásban a három operán átívelő cselekményszálakból választottunk ki egyet, amely a számomra legkedvesebb szereplő, Papagena történetét meséli el. Papagena a Varázsfuvolában mélletlenül keveset szerepel, van két rövid prózai párbeszéde, amit öregasszonynak álcázva folytat Papagenóval, valamint az opera fináléjában van egy rövid de brilláns duettje szintén Papagenóval. A folytatás-operákban szintén duettjei vannak, illetve egy-egy több szereplős jelenetben is szóhoz jut, de szóló áriája egy sincs az egész trilógiában.

A kiválasztott énekes részletek szövegét eredeti német nyelven és magyar fordításban is közöljük. Ahol régebbi magyar fordítást használunk fel, ott megjelöljük a fordító személyét. Ahol nincs megjelölve, azok a saját fordításaim.

A kiragadott részleteket narrátorszöveggel kötjük össze, amelyet előadás esetén el kell mondani, hogy a hallgatósgág értse a történet összefüggését.

A részletek feltüntetett sorszámai az eredeti művekben elfoglalt helyüket fejezik ki.

Szekszárd, 2021.

Mikola Péter

## **Das Spiel soll beginnen! / Kezdődjék a játék!**

Wir führen ein Märchen mit Musik und Gesang auf, dessen Handlung und musikalische Ausschnitte aus drei Opern stammen, die wir zusammen willkürlich die Zauberflöten-Trilogie genannt haben.

Die drei Opern:

Mozart - Schikaneder: **Zauberflöte** (1791)

Winter - Schikaneder: **Labyrinth** (1798)

Goepfart - Stommel (- Goethe): **Sarastro** (1891)

Der ausgewählte Handlungsstrang ist die gemeinsame Geschichte von Papagena und Papageno, die im 2. Akt der „Zauberflöte“ beginnt und sich bis zum 3. Akt des „Sarastro“ verfolgen lässt.

Egy mesét adunk elő zenével és énekelve, melynek cselekményét és zenei részleteit három operából ragadtuk ki, mely három operát együtt önkényesen Bűbájsíp trilógiának neveztük el.

A három opera:

Mozart – Schikaneder: **Varázsfuvola** (1791)

Winter – Schikaneder: **Labirintus** (1798)

Goepfart – Stommel (- Goethe): **Sarastro** (1891)

A kiragadott cselekményszál Papagena és Papageno közös története, amely a „Varázsfuvola“ 2. felvonásában kezdődik, és a „Sarastro“ 3. felvonásáig követhetjük nyomon.

### **I. Mozart – Schikaneder: Die Zauberflöte (1791)**

Bevor wir Papagena und Papagena in diesem Teil der Geschichte begegnen, wird Prinz Tamino von einer wahnsinnigen Witwe - der Königin der Nacht - dazu verleitet, ihre einzige Tochter Pamina aus der Gefangenschaft des bösen Sarastro zu befreien. Während des Rettungsvorhabens verlieben sich Pamina und Tamino ineinander. Sie erkennen, dass das einzige Böse in Sarastros Reich der psychopathische Monostatos ist. Dieser kann seine Hormone nicht kontrollieren und versucht sich an Pamina heranzumachen, wird aber bald von Sarastro vertrieben. Der Plan der Königin der Nacht, ihre Tochter zurückzugewinnen, wird durch die sich anbahnende Liebe zwischen Pamina und Tamino gefährdet. Daher sucht sie in Monostatos einen weiteren Verbündeten. Sie versucht dessen Instinkte auszunutzen und verspricht ihm Paminas Hand, wenn er ihrem Racheplan gegen Sarastro zum Erfolg verhilft.

Die Geschichte von Papagena beginnt mit Papageno, einem in Federn gekleideten Vogelfänger unbekannter Herkunft, der erst mit Tamino und dann mit Pamina befreundet ist. Es waren Papagenos Begierden, die Papagena in die Geschichte brachten. In der Arie des Papageno aus dem 2. Akt der Zauberflöte hören wir von diesen Sehnsüchten.

Während der Arie wird das wundersame Glockenspiel wiederholt gespielt, und seine Wirkung auf die Frau bleibt nicht aus, wie wir noch sehen werden.

A történetnek a vizsgálódásunk tárgyát megelőző részében Tamino herceget megpróbálja rávenni a dilis özvegy éjkirálynő, hogy egyszem lányát, Paminát szabadítsa ki a gonosznak mondott Sarastro fogságából. De csak annyit sikerül elérnie, hogy Pamina és Tamino egymásba szeretnek, és felismerik, hogy Sarastro birodalmában a gonoszságot egyedül a pszichopata Monostatos képviseli, aki nem bír a hormonjaival és nyomulni próbál Paminára, de Sarastro hamarosan elzavarja. Az éjkirálynője Tamino által csak messzebb került tervétől, hogy lányát visszaszerezze, ezért újabb szövetségest keres Monostatos személyében, akinek az ösztöneire próbál építeni, és még Pamina kezét is odaígéri neki, amennyiben sikerre segíti az éjkirálynő Sarastro elleni bosszútervét.

Papagena történetét Papagenóval kezdjük, az ismeretlen származású tollas öltözetű madárfogóval, aki jó barátságba került Taminóval, majd Paminával is. Papageno vágyai hívták be a történetbe Papagenát. A Varázsfuvola 2. felvonásából való Papageno-áriában ezekről a vágyakról hallhatunk.

Az áriát a fellelhető legrégebbi magyar fordításban adjuk elő, Verseghy Ferenc 1795-ben lefordított szövegével. Verseghy Ferencről tudni lehet, hogy nem csak költő és nyelvész volt, hanem kiválogatott dalszöveg fordító is. Az akkor még nyugaton is új műfajnak számító műdal-irodalom magyar nyelvre ültetésének úttörője volt. A Varázsfuvolából összesen 9 énekszámot fordított le magyarra, többek között a most következő Papageno-áriát is.

Az ária közben többször megszólal a csodatévő harangjáték is, melynek a hatása nem marad el, odacsalogatja a nőt, amint látni fogjuk.

## 20. Ein Mädchen oder Weibchen (Papageno)

[http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/20\\_ein\\_maedchen\\_u\\_verseghy\\_gl.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/20_ein_maedchen_u_verseghy_gl.pdf)  
[http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/20\\_ein\\_maedchen\\_u\\_verseghy\\_gl.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/20_ein_maedchen_u_verseghy_gl.mp3)

Ein Mädchen oder Weibchen  
wünscht Papageno sich!  
O so ein sanftes Täubchen  
wär' Seligkeit für mich!

Dann schmeckte mir Trinken und Essen;  
dann könnt' ich mit Fürsten mich messen,  
des Lebens als Weiser mich freun,  
und wie im Elysium sein.

Ach kann ich denn keiner von allen  
den reizenden Mädchen gefallen?  
Helf eine mir nur aus der Not,  
sonst gräm ich mich wahrlich zu Tod.

Wird keine mir Liebe gewähren,  
so muss mich die Flamme verzehren!  
Doch küsst mich ein weiblicher Mund –  
so bin ich schon wieder gesund.

Eggy lyánka, vagy menyecske  
kell Papagénónak.  
Csak ilyen gerliczécske  
tehetne boldognak.

Melly bölcsen, melly édesen élnék,  
sok herczeggel meg nem cserélnék,  
ha volna ölemben eggy szív,  
melly férje' szerelmében hív.

Nincs lángomat a' ki megszánnya,  
melly szívemet fellegig hánnya?  
Ah! ennyi leányka közül  
szavamra csak eggy sem hevül.

Ha lángomat senki sem ójtya,  
még mellyemet végre megfojtya.  
De csókol eggy asszonyi száj,  
egyszerre meg semmim sem fáj.

### 20.1 (Rede) Da bin ich schon (Papagena (als alte Weib), Papageno)

Weib (*tanzend, und auf ihren Stock stützend.*)  
Da bin ich schon, mein Engel!

Öregasszony (*botjára támaszkodva betáncol*)  
Itt vagyok, angyalom!

Papageno  
Was? Du hast dich meiner erbarmt?

Te könyörültél meg rajtam?

Weib  
Ja, mein Engel!

Igen, angyalom!

Papageno  
Und das soll mein Glück sein!

Ez az én szerencsém!

Weib  
Wenn du mir versprichst, mir ewig treu zu bleiben,  
dann sollst du sehen, wie zärtlich dein Weibchen dich lieben wird. O wie will ich dich umarmen,  
dich liebkosen, dich an mein Herz drücken!

Ha megígéred, hogy örökké hűséges leszel  
hozzám, akkor meglátod, milyen gyengéden  
fog szeretni a hitvesed. Ó, hogy foglak ölelni,  
simogatni, szívemhez szorítani!

Papageno  
Auch ans Herz drücken?

Szívedhez szorítani?

Weib  
Komm, reiche mir deine Hand!

Gyere, nyújtsd a kezed!

Papageno  
Nur nicht so hastig, lieber Engel! So ein Bündnis  
braucht doch auch seine Überlegung.

Ne kapkodj, drága angyalom! Egy ilyen  
kapcsolatot át kell gondolni.

Weib

Papageno, ich rate dir, zaudre nicht. Deine Hand,  
oder du wirst für immer hier eingekerkert.

Papageno

Eingekerkert?

Weib

Bei Wasser und Brot. Ohne Freund, ohne  
Freundin musst du leben, und der Welt auf immer  
entsagen.

Papageno

Wasser und Brot? Der Welt entsagen? Nein, da  
will ich doch lieber eine Alte nehmen, als gar  
keine. Hier, da hast du meine Hand, mit dem  
Versprechen, dass ich dir immer treu bleiben  
werde, (*für sich*) solang ich keine Schöneren sehe.

Weib

Das schwörst du?

Papageno

Ja, das schwöre ich!

(Weib verwandelt sich in Papagena.)

Pa – Pa – Papagena!

(Er will sie umarmen, aber sie verschwindet)

Papageno, én azt mondom, ne tétevázz. Add  
a kezed, különben örökre itt ragadsz bezárva.

Bezárva?

Kenyéren és vízen. Barát és barátnő nélkül,  
örökre lemondva a világról.

Kenyéren és vízen? Lemondva a világról?  
Nem, inkább egy öregasszonyt választok,  
mint senkit. Itt a kezem, ígérem, hogy mindig  
hű maradok hozzád (*magában*) amíg nem  
találok szébbet.

Esküszöl?

Igen, esküszöm!

(A nő átalakul Papagenává.)

Pa – Pa – Papagena!

(Meg akarja ölelni, de a lány eltűnik.)

## 21. Finale

Währenddessen wirft Pamina an einem anderen Ort fast ihr Leben weg, da sie glaubt, Tamino habe sie für immer verlassen. Jedoch wird sie von drei auf Wolken fliegenden Knaben gerettet und kurz darauf ist sie wieder mit Tamino vereint.

Papageno aber ist sehr verzweifelt und versucht Papagena zurückzurufen. Jedoch ohne Erfolg. Die naheliegende Lösung, abermals die magischen Glocken zu läuten, fällt ihm nicht ein. Als er sich schon an einem Baum aufhängen will, eilen auch ihm die drei Knaben zur Hilfe und erinnern ihn an das magische Glockenspiel.

Közben egy másik helyszínen Pamina kis híján eldobja életét azt hívén, hogy Tamino örökre elhagyta, de a felhőkön röpködő három fiú megmeneti, és nem sokkal később Taminóval is találkozhat.

Papageno is nagyon elkeseredik, megpróbálja Papagenát visszahívni, de sikertelenül. Már arra készül, hogy felkösse magát egy fára, nem jut eszébe a kézenfekvő megoldás, hogy kellene egy kicsit csörömpölni a varázsolós csengettyűvel, ehhez is a három fiúra van szükség, hogy eszébe juttassák.

A most következő részleteket Harsányi Zsolt fordításában adjuk elő, melyet az opera 1913-as felújításához írt.

## 21.7 Klinget, Glöckchen (Papageno, 3 Knaben)

[http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21\\_7\\_klinget\\_u\\_harsanyi.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21_7_klinget_u_harsanyi.pdf)

[http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21\\_7\\_klinget\\_u\\_harsanyi.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21_7_klinget_u_harsanyi.mp3)

Papageno

Klinget, Glöckchen, klinget,  
schafft mein Mädchen her!  
Klinget, Glöckchen, klinget,  
bringt mein Weibchen her!

Csengess, csengess, csengőm,  
hozd el nékem őt,  
pengjen hangod zengőn,  
hozd a drága nőt!

3 Knaben

Nun, Papageno, sieh' dich um!

Nos Papageno, erre nézz!

## 21.8 Pa, pa, pa (Papagena, Papageno)

[http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21\\_8\\_papapa\\_u\\_harsanyi.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21_8_papapa_u_harsanyi.pdf)

[http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21\\_8\\_papapa\\_u\\_harsanyi.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/mozart/zauberflote/21_8_papapa_u_harsanyi.mp3)

Papageno

Pa – Pa – Pa – Pa – Pa – Papagena!

Pa – Pa – Pa – Pa – Pa – Pa – Papagena!

Papagena

Pa – Pa – Pa – Pa – Pa – Papageno!

Pa – Pa – Pa – Pa – Pa – Pa – Papageno!

Papageno

Bist du mir nun ganz gegeben?

Légy a párom, édes lelkem,

Papagena

Nun bin ich dir ganz gegeben.

Légy a párom, édes lelkem,

Papageno

Nun so sei mein liebes Weibchen!

légy a szívem drága gyöngye,

Papagena

Nun so sei mein Herzenstäubchen!

légy a szívem drága gyöngye,

Beide

Welche Freude wird das sein,  
wenn die Götter uns bedenken,  
unsrer Liebe Kinder schenken,  
so liebe kleine Kinderlein,  
so liebe kleine Kinderlein,  
so liebe kleine Kinderlein!

(mindketten)

Ó, be jó lesz, ó, be szép,  
ránk az ég az áldást szórja,  
és a házra száll a gólya,  
hogy hozzon nekünk kis babát,  
egy rózsaszínű, folyton síró,  
folyton rívó kis babát!

Papageno

Erst einen kleinen Papageno!

Jő majd egy kicsi Papageno,

Papagena

Dann eine kleine Papagena!

és még egy kicsi Papagena,

Papageno

Dann wieder einen Papageno!

Papagena

Dann wieder eine Papagena!

Beide

Papageno! Papagena! Papageno! Papagena!

Es ist das höchste der Gefühle,  
wenn viele, viele,

Pa-Pa-Pa-Geno, Pa-Pa-Pa-Geno  
der Eltern Segen werden sein.

(Beide ab)

és még egy kicsi Papageno,

és még egy kicsi Papagena,

Papageno! Papagena! Papageno! Papagena!

A legszebb kincs, mit ember bírhat,  
ha sírnak, rínak,

Pa-Pa-Pa-Geno, Pa-Pa-Pa-Geno  
és nőnek sorba, mint a síp.

(Mindketten el)

Danach begegnen wir unseren Helden in der Zauberflöte nicht mehr. Im letzten Teil des Finales erinnert Monostatos (der bereits in den vorangegangenen Episoden versucht hat, Paminas Hand zu erzwingen) die Königin der Nacht an ihr früheres leichtsinniges Versprechen: Sie wolle ihm Pamina zur Frau geben, wenn er ihr bei ihrem Racheplan hilft. Die Königin versichert ihm die Aufrichtigkeit ihres Versprechens, aber da öffnet sich der Boden unter ihnen und sie versinkt mitsamt ihren Dienern.

Die Strahlen der Sonne vertreiben die Nacht, und die Macht des Intrigantin ist zerstört.

Pamina und Tamino, die sich in Feuer und Wasser bewährt haben, werden in etwas eingeweiht, doch wir wissen nicht genau, worin. Die Details sind unklar.

Ezután a Varázsfuvolában már nem találkozunk hőseinkkel. A finálé befejező részében Monostatos (aki az előzményekben már megpróbálta Paminát magához kényszeríteni) emlékezteti az éj királynőjét korábbi könnyelmű igéretére, miszerint neki adja Paminát, ha sikerre segíti a királynő bosszútervét. A királynő ismételten biztosítja igérete komolyságáról, de megytílik alattuk a föld, és szolgáikkal együtt elsüllyednek.

A napsugarak elűzik az éjszakát, a cselszövő hatalma megsemmisül.

Pamina és Tamino, akik a tűz és víz próbáját is kiáltották, beavattatnak, nem tudjuk pontosan hogy mibe, a részleteket homály fedi.

## II. Winter – Schikaneder: Das Labyrinth (1798)

Zu Beginn der Oper Labyrinth wird enthüllt, dass die Königin der Nacht und ihre Hofdamen durch den Untergang nicht zu Schaden gekommen sind. Sie sind im Begriff, einen neuen, noch hinterhältigeren Racheplan zu schmieden. Dieser betrifft vor allem Tamino, der von der Pamina getrennt werden soll. Doch nicht Monostatos soll Tamino ersetzen, sondern ein Neuling: Tipheus.

Monostatos (der sich damit abgefunden hat, dass er Pamina aufgeben muss) nimmt sofort einen Plan B in Angriff, um Papagena für sich zu gewinnen.

Ohne von den Intrigen zu wissen, bereiten sich Papagena und Papageno fröhlich auf ihre Hochzeit vor.

A Labirintus című opera elején kiderül, hogy az éjkirálynőnek és udvarhölgyeinek nem ártott meg az elsüllyedés, sőt újabb, fondorlatosabb bosszútervnek állnak neki, mely elsősorban Tamínót érinti, akit le akarnak kapcsolni Pamináról. Paminát viszont mégsem Monostatoshoz akarják kényszeríteni Tamino helyett, hanem egy újonnan belépett szereplőhöz, Tipheushoz.

Monostatos (beletörődve, hogy le kell mondania Pamináról) azonnal nekilát a B-tervnek, hogy megszerezze magának Papagenát.

Papagena és Papageno az ármánykodásról mit sem sejtve boldogan készülnek menyegzőjükre.

### 03. Lalalera (Papagena, Papageno)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/03lalalera\\_u.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/03lalalera_u.pdf)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/03lalalera\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/winter/03lalalera_u.mp3)

Beyde.

Lalalera, Lalalera!  
Lara! Lara! Lara!  
Herbey, herbey ihr Leute  
Um unser Glück zu sehn,  
Wie wir voll hoher Freude  
Das Hochzeitfest begehn!

Lalalera, Lalalera !  
Lara! Lara! Lara!  
Most jöjjetek körünkbe,  
örüljetek velünk,  
a boldogság reménye,  
hogy menyegzőt ülünk.

Papagena.

Nun bist du Papagena  
Mein liebes trautes Weib!

Te drága Papagena,  
most asszonyom vagy már!

Papagena.

Nun bist du Papageno,  
Mein Mann, mein Zeitvertreib!

Te drága Papageno,  
e szív epedve vár!

Beyde.

Lalalera  
Nun fühl ich erst die Wonne,  
Wenn man ein (Männchen/Weibchen) hat.  
Es wärmet wie die Sonne  
Wenn man ein (Männchen/Weibchen) hat.

Lalalera  
A boldogságot érzem,  
mit ad e kismadár,  
a lelkünk tűzzel tölti,  
mint izzó napsugár.

Papagena.

Drum Mädchen laßt euch rathen,  
Ist euch ums Herzchen bang,

Ha olthatatlan vágyban  
erős a szívverés,

Papageno.

So thut so, wie wir thaten,  
Und säumet euch nicht lang!  
Nicht lang, nicht lang!

ne tétevázz tovább,  
házasodj meg és ne késs,  
Ne késs, ne késs!

Beyde.

Wählt euch nach eurem Herzen,  
Ein Liebchen, das euch küßt,  
Und fühlt in frohem Scherzen  
Wie süß die Liebe ist.  
Wie süß die Liebe ist.  
Wie süß die Liebe ist.  
Lalalera, lara!

A szív szavát megértve  
találd meg párodat,  
és senki más ne kérje  
az édes csókodat,  
az édes csókodat,  
az édes csókodat.  
Lalalera, lara!

In der Zwischenzeit versuchen die Hofdamen der Königin der Nacht, Pamina und Tamino zu verführen. Hierzu haben sie sich die als Amor und Venus verkleidet und einen starken Pflanzentrank gebraut.

Eközben az éjkirálynő udvarhölgyei Ámornak és Vénusznak álcázva, valamint egy ütősnövényfőzetet is összekötövásztva megróbálják Paminát és Taminót levenni a lábukról,

So wollen sie Tamino und Pamina Sinne betäuben und ihre Instinkte verwirren. Ihr böser Plan, sie gegeneinander aufzuhetzen, gelingt fast. Doch Sarastro nutzt seine eigene Magie, um den Zauber zu brechen und die beiden Damen zu vertreiben.

In der Zwischenzeit stellen die Hohepriesterin und ihre beiden Priesterinnen Papagenos Treue auf die Probe, aber Papageno besteht die Prüfung, was er in einer Arie mit Genugtuung quittiert:

## 07. Man glaubt von den Männern (Papageno)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/07man\\_glaubt\\_u.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/07man_glaubt_u.pdf)  
[http://mikolastudio.hu/opera/winter/07man\\_glaubt\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/winter/07man_glaubt_u.mp3)

Papageno.

Man glaubt von den Männern jetzt nimmer,  
Daß einer beständig mehr sey —  
Ihr Mädchen, ich beßre mich immer,  
Nur ich bin alleine noch treu.  
Ich bin für die Treue gebohren,  
Und käme ein Engel daher,  
Verstopf ich mit Baumwoll die Ohren,  
Und höre und sehe nichts mehr.  
Sonst lockten die Mädchen: De, de!  
So macht ichs wie Lämmer: He, he!

Getrennt voneinander werden Pamina und Tamino im unterirdischen Labyrinth einer weiteren Prüfung unterzogen. Die Königin der Nacht nutzt dies aus, um Pamina mit Hilfe ihrer mohrischen Diener zu entführen und sie mit Tipheus zu verheiraten.

In der Zwischenzeit stößt Papageno im Wald zufällig auf eine Hütte, in der ein Ehepaar mittleren Alters mit vielen Kindern lebt, einige davon erwachsen, andere minderjährig. Diese Familie entpuppt sich als Papagenos Eltern und Geschwister, die das lang vermisste Familienmitglied willkommen heißen. Als sie erfahren, dass er heiraten wird, ist die Freude groß, und sie feiern.

## 09. Trinket und singet (Ganze Papageno-Familie)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/09trinket\\_und\\_singet\\_u.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/09trinket_und_singet_u.pdf)  
[http://mikolastudio.hu/opera/winter/09trinket\\_und\\_singet\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/winter/09trinket_und_singet_u.mp3)

Familie Papageno.

Trinket und singet, Esset und springet,  
Trinket und singet, Esset und springet,  
Fühlet das Leben Heiter und froh.  
Geistige Reben Machen uns so.

értelmüket elkábítva, ösztöneiket összezavarva el akarják csábítani őket. Gonosz tervük – hogy egymás ellen uszítsák őket – szinte már sikerül, de Sarastro saját bűbájhatalmát bevetve megtöri a varázst, és elzavarja a két némbert.

Közben a főpapnő és két papnője Papageno hűségét is próbára teszi, de Papageno kiállja a próbát, amit elégedetten nyugtáz egy áriában:

Egy féfiról nem hiszi senki,  
hogy egy nőnél megmarad ő,  
de engem már meg lehet nézni,  
csak én vagyok mindvégig hű.  
A hűségre születtem én  
és ha jönne egy angyal felém,  
a fülem jól be lesz majd tömve,  
és nem hallok, nem látok én.  
Ha csábítón szólít: „Gyere”,  
csak játszom a birkát: „Bee, bee.”

Paminát és Taminót egymástól elválasztva újabb próbának vetik alá a földalatti labirintusban. Ezt kihasználva az éj királynője a szerecsen szolgák segítségével elrabolja Paminát, akit Tipheushoz akar férjhez adni.

Közben az erdőben Papageno véletlenül rálel egy kunyhóra, ahol egy középkorú házaspár lakik sok gyerekkel, akik között vannak már felnőttek is, de még kiskorúak is. Kiderül, hogy ez a család Papageno szülei és testvérei, akik örömmel fogadják a rég elveszett családtagot. Miután megtudják hogy házasodik, örömkük ünnepléssé fokozódik.

Szálljon az ének, fogyjon az éttek,  
borban a lélek, sírni ma vétek.  
Ugrani kell ha kedvetek jó,  
folyjon a bor, a kedvet adó.

Papageno hat sein Weibchen,  
Und das Weibchen ihren Mann.

Stimmt mit frohem Muthe an:  
Segen den verliebten Täubchen  
Es lebe Braut und Bräutigam!  
Es leben die Jungen Papa papagenos!  
Es leben die Alten Papa papagenos.  
Trinket und singet, Esset und springet ...  
(wie oben)

In der Zwischenzeit trifft Tamino ein und bittet Papageno um Hilfe bei der Suche nach der entführten Pamina. Papageno geht mit ihm.

## 15. Nun adieu (Papageno)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/15nun\\_adieu.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/15nun_adieu.pdf) (deutsch)  
[http://mikolastudio.hu/opera/winter/15nun\\_adieu\\_u\\_gdur.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/15nun_adieu_u_gdur.pdf) (magyar)  
[http://mikolastudio.hu/opera/winter/15nun\\_adieu\\_u\\_gdur.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/winter/15nun_adieu_u_gdur.mp3)  
<https://youtu.be/1Mkgc3BBcgM>

Papageno.

Nun Adje, ich reis, ihr Schätzchen  
Reis in Mond, doch ohne Weib;  
Ich hab noch ein leeres Plätzchen,  
Wer geht mit zum Zeitvertreib?  
Also keine? wirklich keine?  
Schleicht mir gar kein Weibchen nach?  
Nun, vielleicht kommt doch noch eine,  
Dort erwart' ich sie am Bach.

Andre gehn nicht gern mit Weibchen,  
Denn die Weibchen schlafen lang,  
Ihre Schachteln, Päcke, Häubchen  
Machen einem Angst und bang.  
Doch bey diesen Fehlern allen  
Liebe ich sie treu und rein,  
Hätt' der Schöpfung es gefallen,  
Möcht' ich selbst ein Weibchen seyn.

Wollt ihr mir ein Liebchen geben,  
Bring' ich neue Moden mit;  
Schleyer, fein wie Spinneweben,  
Ein Kasket nach Luna's Schnitt;  
Speis' und Trank, die ganze Zeche  
Zahl' ich auf der Reis' allein,  
Was ich weiter mit ihr spreche,  
Wird ihr doch das Liebste seyn.

Oder wollt ihr andre Gaben,  
Die lebendig, feurig sind,

Papagenonak van asszonya  
s az asszony férje ő.

Boldog szívből zengjen már:  
Áldott légy, új házaspár,  
új menyasszony és vőlegény!  
És boldogan éljenek az ifjú Papagenók,  
és boldogan éljenek az idős Papagenók.  
Szálljon az ének, fogyon az étek,  
(mint fent)

Közben Tamino is megérkezik, aki segítséget kér Papagenotól az elrabolt Pamina felkutatására. Papageno távozik.

Vár az út, most itt a búcsú,  
itt hagyom az asszonykám,  
van egy hely egy útitársnak,  
mehetünk a Holdig tán.  
Nem jön senki? Tényleg senki?  
Sehol nem kapok egy nőt?  
De ha egy el tudna jönni,  
a pataknl várom őt.

Útra nem jó asszonyt vinni,  
egész éjjel alszik majd,  
lehet csendben mérgelődni,  
mint hiába dürgő fajd.  
Ám de minden nyűg dacára  
neki minden megtennék,  
teremtőmnek tetszett volna,  
magam is egy nő lennék.

Hogy ha jön egy úri dáma,  
ruhatárat vinni kell,  
divatosra szabva-varrva,  
semmi nem maradhat el.  
Enni, inni, jót aludni,  
mind fizetni nékem kell,  
s amit közben mondok néki,  
lelkét bájjal töltse el!

Vagy ha jön egy őrült fruska,  
aki forró túzzel él,

Wollt ihr schöne Buben haben,  
Jung und flüchtig wie der Wind,  
Wangen, die beym Kuß sich sträuben,  
Muntre Scherze laden ein,  
Nein, nein, nein, das laß ich bleiben,  
Lieber reise ich allein.

Papageno gelingt es, Pamina zu befreien. Mit Hilfe der drei Knaben und der Zauberflöte finden sie auch Tamino.

Monostatos nutzt die Abwesenheit Papagenos aus und entführt Papagena mit Hilfe seiner Diener in einem schwarz gefederten Krähenkostüm. Die ganze Familie ist ihnen auf den Fersen, wobei sie einen Käfig mitnehmen. Der zurückkehrende Papageno holt sie ein und bringt das magische Glöckchen mit sich.

## 20. Finale

### 20.2 Schleppt hierher (Monostatos, Papagena, Alle Papagenos)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/20\\_2schleppt\\_hierher\\_u.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/20_2schleppt_hierher_u.pdf)  
[http://mikolastudio.hu/opera/winter/20\\_2schleppt\\_hierher\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/winter/20_2schleppt_hierher_u.mp3)

Monost.

Schleppt hierher das stolze Weibchen! —  
Nun gib Antwort, scheues Täubchen!  
Willst du nicht mein Liebchen seyn?  
Kurz und gut — Ja oder Nein!

Papagena.

Nein, nein, nein, nein, nein, nein!

Monost.

Willst du nicht mein Liebchen sein?

Papagena.

Nein, viel lieber will ich sterben,  
Als in deinen Armen seyn!

Monost.

Ja, noch heute mußt du sterben,

Papagena.

Ja, viel lieber will ich sterben.

Monost.

Willst du nicht mein Liebchen sein?

szép fiúkra vágyakozva,  
gyorsan elmegy, mint a szél.  
Arca lángol hogy ha csókol,  
biztatónan néz fel rád,  
nem, nem, nem, már sok a jóból,  
egyedül kell menni hát.

Papagenonak sikerül Paminát kiszabadítania. A három fiú és a bűbájflóta segítségével Taminóhoz is odatalálnak.

Papageno távollétét kihasználva Monostatos fekete tollas varjú-jelmezben szolgái segítségével elrabolja Papagenát. Az egész család a nyomukba ered, egy ketrecet is magukkal visznek, közben a visszatért Papageno is beéri őket, akinél a bűbájcsengettyű is kéznél van.

Ide húzd a büszke nőstényt! -  
Felelj gyorsan, galambocskám,  
szeretőmnek jóssz-e már?  
Mondj egy szót: Jóssz, vagy nem!

Nem, nem, nem, nem, nem, nem!

Babám nem leszel nekem?

Inkább még ma ölj meg engem,  
mint hogy karjaidba zárj!

Úgy lesz, még ma meg fogsz halni,

Inkább ölj meg rögtön engem,

hogy ha babám nem leszel!

Papagena.

Nein, viel lieber will ich sterben.

Inkább ölj meg rögtön engem!

Monost.

Brüder, packt die Spröde an!

Hurtig, Brüder, packt sie an!

Bindet an den Baum sie an,

Gyorsan fogjátok meg őt,  
ezt a rideg, büszke nót  
kössétek a fához jól!

Papagena.

Papageno! weh mir Armen!

weh mir Armen!

Hört kein Mensch mein Klagen nicht?

Papageno! Jaj nekem már!  
Jaj, ha ő se  
hallja meg mit ajkam szól!

Monost.

Laßt sie zappeln ohne Gnaden; —

Hohlet Fackeln, dürres Reis.

Hohlet Fackeln, dürres Reis. —

Hier sollst du lebendig braten,

Dann wirst du der Raben Speis'.

Könyöröghetsz, esedezhetsz,  
de a rőzse lábadnál  
és a fáklya lángol már,  
Itt most élve meg fogsz sülni,  
és a hollók torka vár.

Papagena.

Gute Götter! habt Erbarmen,

habt Erbarmen, weh mir Armen!

Ach! Hört kein Mensch mein Klaggeschrei?

Gute Götter! habt Erbarmen,

Straft den schwarzen Bösewicht.

Atya Isten! Szabadíts meg!  
Ments meg engem! Ments meg engem!  
Nem ment meg engem senki már?  
De a büntetésed meglesz,  
a pokolnak mélye vár!

Monost.

Leere Drohung, leeres Plaudern!

Zündet an! – Was soll das Zaudern?

Üres fenyegetés, nem más!  
Tüzet alá, gyorsan gyújsad!

Papagena.

Kannst du denn so grausam seyn?

Ily kegyetlen hogy lehetsz?

Monost.

Wenn die Gluth ums Näschen spritzelt,

Säck sie mir wohl gern in Arm;

Wenn die Flamm' das Füßchen kützelt,

Wird ihr Herzchen sicher warm.

(Papageno spielt in der Ferne sein  
Glöckchenspiel.)

Majd ha füst csavarja orrát,  
lenne inkább nálam már,  
Majd ha lángok nyalják lábát,  
lesz szívében forró nyár.

(Papageno a távolban játszik a csengettyűn.  
Monostatos és szolgái lemerevednek.)

Monost.

Höll' und Teufel! Alle Wetter! —

Zündet an! — Was zaudert ihr?

Höll' und Teufel! Alle Wetter!

Was geschieht, was wird mit mir?

Ezer ördög, ezer átok,  
az a rőzse égjen már,  
ez a bűvös nyavalýátok,  
ez a rúd ma rám is jár.

Alle Papagenos und Papagenas.

Brüder! bringt den Vogelbauer,

Ide gyertek jó nagy ketrecsel

Er ist unser, sperrt ihn ein.  
Wir sind lang' schon auf der Lauer; —  
Sperrt den schwarzen Vogel ein!  
(Er wird eingesperrt und weggebracht.)

és zárjátok be őt,  
ez a kormos varjú rab már,  
kattintsd rá a zárat jól!  
(Bezárják és elviszik.)

Nachdem Monostatos in den Käfig gesperrt wurde, sind Papageno und Papagena erleichtert und haben ihre Lektion gelernt.

Miután Monostatost bezárják a ketrecbe, Papageno és Papagena megkönnyebbülten levonják a tanulságot.

### 20.3 Gelt, Weibchen (Papageno, Papagena)

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/20\\_3gelt\\_weibchen\\_u.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/20_3gelt_weibchen_u.pdf)  
[http://mikolastudio.hu/opera/winter/20\\_3gelt\\_weibchen\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/winter/20_3gelt_weibchen_u.mp3)  
<https://youtu.be/spaKiBHLKyo>

Papageno.

Gelt, Weibchen! jetzt wirst du mirs glauben,  
Beym Mann ist's am besten zu seyn!

Kis párom, most látod már végre,  
a legjobb egy férj oldalán!

Papagena.

Wir bleiben in Zukunft wie Tauben —  
|: Ganz friedlich im Neste allein! :|

mint galambok, fészkünkbe térve,  
|: úgy élünk majd mindig talán. :|

Papageno.

Und laurt so ein Geyer aufs Täubchen

Ám les rád a fekete kánya,

Papagena.

So hilft mir mein Männchen heraus;  
Befreyt das gefangene Weibchen,

de megvéd egy hűséges pár,  
megszabadul az ember lánya

Papageno.

Und sperret den Vogel ins Haus!

és ketrecben már a madár!

Beyde.

So lebt man in wonnigem Kützel  
Beym kleinen zufriedenen Schmaus,  
Gibts dann auch ein kleines Scharmützel,  
Was machen Verliebte sich draus?  
  
Ich zeige dem Schwarzen die Feigen,  
Mein Schätzchen du machst es wie ich;  
Wenn Gusto zum Schwarzen sich zeigen  
Mein (Männchen / Weibchen) so küsse nur mich!

Úgy élünk majd boldogan, szépen,  
csak melegyen minden, mi kell,  
s ha néhanap cívódunk éppen,  
a szerelmet nem rontja el.

Hát mutassunk fityiszt a mórnak,  
kis párocskám, tudd, amit én,  
ne engedj a gaz csábításnak,  
a csókod már csak az enyém.

Papageno.

Wenn Gusto zum Schwarzen

Ne engedj a mórnak!

Papagena.

So küsse nur mich!  
Wenn Gusto zum Schwarzen

A csók az enyém!  
Ne engedj a mórnak!

Papageno.  
So küsses nur mich!

A csók az enyém!

Papagena.  
So küsses nur mich!

A csók az enyém!

Papageno.  
nur mich!

Enyém!

Beyde.  
nur mich!  
Ich zeige dem Schwarzen die Feigen,  
Mein Schätzchen du machst es wie ich;  
Wenn Gusto zum Schwarzen sich zeigen  
Mein (Männchen / Weibchen) so küsses nur mich!  
So küsses nur mich!  
So küsses nur mich!

Enyém!  
Hát mutassunk fityiszt a mórnak,  
kis párocskám, tudd, amit én,  
ne engedj a gaz csábításnak,  
a csókok már csak az enyém.  
A csók az enyém!  
A csók az enyém!

In der Zwischenzeit besiegt Tamino Tipheus in einem Zweikampf.

Die Königin der Nacht und Monostatos sind an den Felsen gekettet.

In der Handlung vergeht einige Zeit, bevor die Fortsetzung folgt. Um ein Gefühl für den Lauf der Zeit zu bekommen, können Sie sich die Klaviervariation von Joseph Wölfl über das Thema einer Passage aus der Oper Labyrinth anhören. Der Komponist wurde in Salzburg geboren und war ein Schüler von Leopold Mozart und Michael Haydn.

Eközben Tamino párbaiban legyőzi Tipheust.  
Az ej kirájnőjét és Monostatost odaláncolják a sziklához.

A folytatásig eltelik egy kis idő a cselekményben. Addig az idő múlásának érzékeltetésére hallgassuk meg Joseph Wölfl zongoravariációját, melyet a Labirintus opera egyik elhangzott részletének témájára komponált. A szerzőről tudunk annyit, hogy Salzburgban született, Leopold Mozart és Michael Haydn tanítványa volt.

[http://mikolastudio.hu/opera/winter/woelfl\\_variationen.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/winter/woelfl_variationen.pdf)

### **III. Goepfart – Stommel (– Goethe): Sarastro (1891)**

In Goethes Fortsetzung findet die übelste Intrige statt, zu deren Überwindung jedes Gegenmittel eingesetzt werden muss. Gottfried Stommel setzte fast hundert Jahre nach Goethe den von ihm begonnenen Libretto fort und erweckte, um dem bösesten aller Zaubereien entgegenzuwirken, ein Mädchen zum Leben: Aurora, eines der von den Göttern für das kinderlose Ehepaar Papageno geschaffenen Kinder. Aber wir wollen nicht zu weit vorpreschen, sondern ganz am Anfang beginnen.

Die Taminos haben einen Sohn, aber sie haben keinen Grund zur Freude, denn der böse Monostatos hat das Kind in einen verschlossenen goldenen Sarg gesperrt, in dem es keine Chance zu überleben hat. Sarastro gelingt es, mit etwas Magie

Goethe folytatásverziójában történik meg a leggonoszabb cselszövés, melynek leküzdésére kell vetni minden ellenbűbájt. Gottfried Stommel közel száz évvel Goethe után folytatta a megkezdett szövegkönyvet, és a leggonoszabb varázslat kivédésére életre hívott egy leánygyermeket, Aurórát, aki a gyermektelenségtől szenvedő Papageno házaspár számára az istenek által teremtett gyermekek egyike. De ne szaladjunk előre, kezdjük az elején.

Taminóéknak fiúgyermeke született, de örülni nincs okuk, mert a gonosz Monostatos bezárta a gyereket egy többé felnyithatatlan aranykoporsóba, melyben az életben maradásra nincs esély. Sarastrónak ugyan sikerül némi bűbájjal egy kis túlélési esélyt csempészni a kapszulába, de az

eine kleine Überlebenschance in die Kapsel zu schmuggeln. Aber das funktioniert nur, solange die Kiste in Bewegung ist. Glücklicherweise war Monostatos nicht in der Lage, den versiegelten Sarg zu tragen, so dass die Priester ihn schulterten und mit der vorbeugenden Mobilisierung begannen.

Währenddessen beklagen die Papagenos vor der Waldhütte ihre kinderlose Einsamkeit. Aber die Götter haben Mitleid mit ihnen, was ihnen durch einen fernen Chor – dem Gesang der Felsen – angekündigt wird. Dieses Duett ist das größte zusammenhängende Musikstück in unserer Zusammenstellung und enthält Mozart-Zitate und Kinderlieder.

Auf das Duett folgt ohne Unterbrechung der Eiertanz, in dem die neuen (leicht vogelähnlichen) Kinderschöpfungen abwechselnd auftreten. Ebenfalls ohne Unterbrechung schließt sich die Szene an, in der Aurora bereits als schönes, halbwüchsiges Mädchen aus dem schönsten, größten Ei schlüpft.

#### 04.1 Was hast du denn (Papagena, Papageno, Chor)

[http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04\\_1was\\_hast\\_du\\_denn\\_u.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04_1was_hast_du_denn_u.pdf)  
[http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04\\_1was\\_hast\\_du\\_denn\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04_1was_hast_du_denn_u.mp3)

Pa.

Was hast du denn, mein liebes Männchen?

csak addig működik, amíg a kasztni folyamatosan mozgásban van. Szerencsére Monostatos nem tudta elvinni a lezárt koporsót, így a papok vállukra vették, és megkezdték a preventív mobilizációt.

Közben az erdei kunyhó előtt papagenóék búslakodnak a gyermektelen magányukon, de az istenek megszánják őket, amiről egy távolból hangzó kórus, a bércek éneke ad hírt számukra. Ez a duett összeállításunk legnagyobb terjedelmű összefüggő zenei részlete, melyben Mozart idézetek és gyerekdalok is felismerhetők.

A duettet elválasztás nélkül követi a tojástánc, amelyben sorban megjelennek az új (kissé madászerű) gyermekteremtmények, majd szintén szünet nélkül egybekomponálva következik az a jelenet, melyben a legszebb, legnagyobb tojásból kikel Auróra, aki már kikelésekor egy szép serdülő leánygyermek.

Po.

Ich bin verdriesslich, lass mich gehn!

Most mi lelt már, édes, jó férjem?

Pa.

Bin ich denn nicht dein liebes Hennchen,  
magst du mich denn nicht länger sehn?

Nem jó a kedvem, hagyjál már!

Po.

Ich bin verdriesslich, bin verdriesslich!

Nem vagyok tán a kedves tyúkod,  
nem akarsz engem látni már?

Pa.

Er ist verdriesslich, ist verdriesslich!  
Die ganze Welt ist nicht mehr schön.

Megöl a bánat, csak a bánat!

Beyde.

Die ganze Welt ist nicht mehr schön.

Öli a bánat, csak a bánat!  
Nincs a világon semmi szép.

Po.

Was hast du denn mein liebes Weibchen?

Nincs a világon semmi szép.

Pa.

Ich bin verdriesslich, lass mich gehn!

Most mi lelt már, édes jó lelkem?

Nem jó a kedvem, hagyjál már!

Po.

Bist du denn nicht mein süßes Täubchen,  
will unsre Liebe schon vergehn?

Pa.

Ich bin verdriesslich, bin verdriesslich!

Po.

Was ist uns Beiden nur geschehn,  
uns nur geschehn?

Pa.

Ja, ja, was ist uns Beiden geschehn?

Beyde.

Warum, ach, sind wir nicht vergnügt?  
Wir wüssten gern, woran es liegt?  
Die Zauberflöte schafft so viel,  
so lieblich tönt das Glockenspiel,  
die Hasen laufen auf den Tisch,  
die Netze sind voll Aal und Fisch,  
die Quelle giebt uns kühlen Wein  
und unser sind die Vögelein!

Pa.

Ach, aber ach, was man am meisten liebt

Beyde.

Drum sind wir beide so betrübt?

Pa.

Es ist kein Wunder!

Po.

Freilich kein Wunder!

Pa.

Es fehlt uns,

Po.

Ja, leider fehlen uns,

Pa.

Wir sind doch recht unglücklich...

Po.

Ja, zu beklagen.

Kis tubicám se vagy már nékem,  
édes szerelmünk múlik tán?

Megöl a bánat, csak a bánat!

Mi a búbánat van velünk,  
miért rág a bú?

Igen, igen, most mi ez a bú?

A lelki béke veszve rég,  
vajon mi az, mi bántja még?  
A bűvös flóta ad sok jót  
és halld az ékes csengőszót,  
az asztalunkra nyúl kerül,  
vagy sült halakkal megterül,  
a tiszta víz csobogva vár  
és mind miénk a sok madár!

Jaj, ám de van még egy bánatunk,

Így hát örülni nem tudunk.

Oka van annak!

Oka van annak!

Mert nincsen,

Úgy bizony, nincs nekünk,

Szerencsétlenek vagyunk...

Úgy, csak hogy sírunk.

Beyde.

Wir könnten froh und glücklich sein  
und leiden Beide grosse Pein.  
Nach den kleinen, lieben, schönen  
Pa... Papa...

Pa.

ach, der Schmerz wird mich noch tödten.

Po.

Ich mag auch nicht länger flöten.

Pa.

Denke nur, sie wären da,  
hüpften artig hier herum,  
her zu mir und um und um  
und ich lehrte sie: Papa!

Po.

Erst ein kleiner Papageno,

Pa.

dann eine kleine Papagena,

Po.

dann wieder einen Papageno.

Pa.

Nein, lieber eine Papagena.

Beyde.

Ach, wer stillet das Verlangen,  
alles ist so ernst und grau!

Po.

Hätt' ich mich doch aufgehängen?

Pa.

Wär' ich wieder eine alte Frau.

Beyde.

Ach!

Chor.

Ihr guten Geschöpfe, was trauert Ihr so,  
Ihr lustigen Tröpfe seid heiter und froh.

Pa.

Horch, welcher Sang?

Bár tudnánk boldogan élni már,  
de otthon csak a bánat vár.  
Hogy az édes, kedves, szép kis  
Pa... Papa...

belepusztulok a kínba.

Többé nem fújok a sípba.

Képzeld el hogy itt van mind,  
kúsznak, másznak bent és kint,  
gőgicsél sok kisbaba,  
azt is mondják már: Papa!

Jő egy kicsi Papageno,

majd jön egy kicsi Papagena,

majd még egy kicsi Papageno.

Nem, inkább még egy Papagena.

Vajh mi enyhít kettőnk kínján,  
minden szürke, színtelen.

Lógnék bár a fának ágán!

Lényem újra vén legyen!

Ah!

Ti két jó teremtmény, a bánattal el,  
a szívetek jó reménnyel töltődjön fel!

Hol szól e hang?

Horch, welcher Sang?  
Wie süsser klang?

Beyde.

Es klingen die Felsen, sie singen in's Thal,  
so klangen, so sangen sie früher einmal.

Po.

Ei sag', was ruft der Fels?

Pa.

Merk' auf, ich sing' es dir:

Chor+Pa.

Erfreut Euch des Lebens, geniesset der Ruh'  
Euch geben die Götter ...

Po.

Nun, was geben die Götter?  
Die Pa, Pa, Pa?

Chor.

Pa, Pa, Pa,

Pa.

Die Pa, Pa, Pa?

Po.

Die Papageno's?

Pa.

Die Papagena's?

Chor.

Euch geben die Götter die Kinder dazu.

Pa.

Euch geben die Götter die Kinder dazu.

Halld, milyen hang?  
Mily édes hang?

A hegylal, a berc orom éneke száll,  
elárad a völgyben és itt megtalál.

De mit dalol a berc?

Most jól figyelj, hogy értsd:

Ma boldogra fordul az életetek,  
az istenek adják ...

És mi az amit adnak?  
A Pa, Pa, Pa?

Pa, Pa, Pa,

A Pa, Pa, Pa?

A Papagénók?

A Papagénák?

Az istenek adják a gyermeket.

Az istenek adják a gyermeket.

Po.

Ha, nun lasst uns fröhlich singen,  
alle Sorgen sind vorbei;  
lass das Glockenspiel erklingen  
zu der Flöte Melodei,  
denn das Alles hilft nicht viel,  
ohne Flöt' und Glockenspiel.  
Doch zuerst ein Gläschen Wein,  
das soll uns gesegnet sein.  
  
Ha, das schmeckt, ha, das schmeckt,  
nun zur Arbeit, dass es fleckt.

Most már boldog ének zengjen,  
minden gondunk messze száll,  
flóta szóljon, csengő csengjen,  
táncot járjunk, hív a bál!  
Minden bajban megsegít  
csengettyű és bűbájsíp,  
és egy borral telt pohár;  
ránk az áldott élet vár  
Jó lesz ez, csak még egy:  
érte tenni kell és megy.

Pa.

Wolle, grosser Geist des Lichts,  
über uns erscheinen,  
ach, uns Armen fehlt ja nichts,  
als die lieben Kleinen.

Szépen kérünk téged nagy szellem,  
fényeddel áldj meg,  
nem hiányzik semmi más,  
mint néhány szép gyermek.

Po.

Sage doch auch gleich dabei,  
wen'ger nicht als eins, zwei, drei!

Gyorsan azt is tudd hozzá,  
hármat adjon, egy, két', há',

Pa.

Ja, ach ja, das bitten wir,  
gieb uns wen'ger nicht als vier.

Igen, úgy, azt kérjük még,  
legyen legalább is négy.

Po.

Eins, zwei, drei, vier, fünf, sechs, sieben,  
ei, das ist uns nicht zu viel,  
acht, neun, zehn, elf, zwölf der Lieben,  
ist ja wahres Kinderspiel.

Egy, két', há', négy, öt, hat, hétfő,  
nékünk ennyi nem sok még,  
nyolcat, tízöt szeretnék,  
ez lesz majd a jó játék.

Pa.

Nun ein Dutzend soll mir recht sein,  
aber wahrlich Keines mehr.

Egy tucatnál több már nem kell,  
annyi nékünk pont elég.

Po.

Dreizehn, vierzehn, fünfzehn, sechszehn,  
tanzten sie erst um uns her,  
siebzehn, achtzehn, ...  
neunzehn, zwanzig.

Eggyet, kettőt adjunk hozzá,  
annyi kell egy tánchoz még,  
hetet, nyolcat, ...  
húsz, húsz, húsz.

Pa.

Nein, halt ein! ...  
Nein, nein, nein, nein, nein, nein.

Állj meg már! ...  
Nem, nem, nem, nem, nem, nem.

Beyde.

Brauner, blonder Ringelreihن,  
lauter holde Kindelein  
ha, ha, ha, ha.

Körben áll egy kisleány,  
körbe járja mind ahány  
ha, ha, ha, ha.

Pa.

Nein, nein, nein, nein,  
es dürfen keine zwanzig sein!

Nem, nem, nem, nem,  
mert húsz, az kissé sok talán.

Beyde.

Brauner, blonder Ringelreihn,  
lauter holde Kindelein  
ha, ha, ha, ha.

Körben áll egy kisleány,  
körbe járja mind ahány  
ha, ha, ha, ha.

Pa.

Jetzo zähl' ich selber auf!

De hadd számoljak most én!

Po.

Gieb nur Acht, es wächst der Hauf!

Nosza rajta, kis csibém!

Pa.

Wolle, grosser Geist des Lichts,  
über uns erscheinen,  
ach, uns Armen fehlt ja nichts,  
als die lieben Kleinen.  
Eins, zwei, drei, vier, fünf, sechs, sieben,  
ach, ja sieben schlank und fein

Szépen kérünk téged nagy szellem,  
fényeddel áldj meg,  
nem hiányzik semmi más,  
mint néhány szép gyermek.  
Egy, két, há, négy, öt, hat, hét,  
úgy van, hét lesz jó és szép.

Po.

Nein, dabei wird nicht geblieben,  
acht, neun, zehn, elf müssen's sein.

Nem, nem, hétnél meg ne állunk,  
tizenegyig menjünk még!

Pa.

Nun ein Dutzend soll mir recht sein,  
aber wahrlich Keines mehr.

Egy tucatnál több már nem kell,  
annyi nékünk pont elég.

Po.

Dreizehn, vierzehn, fünfzehn, sechszehn,  
tanzten sie erst um uns her,  
siebzehn, achtzehn, ...  
neunzehn, zwanzig.

Eggyet, kettőt adjunk hozzá,  
annyi kell egy tánchoz még,  
hetet, nyolcat, ...  
húsz, húsz, húsz.

Pa.

Nein, halt ein! ...  
Nein, nein, nein.

Állj meg már! ...  
Nem, nem, nem.

Beyde.

Brauner, blonder Ringelreihn,  
lauter holde Kindelein  
ha, ha, ha, ha.

Körben áll egy kisleány,  
körbe járja mind ahány  
ha, ha, ha, ha.

Pa.

Nein, nein, nein, nein,  
es dürfen keine zwanzig sein!

Nem, nem, nem, nem,  
mert húsz, az kissé sok talán.

Po.

Einundzwanzig, zweiundzwanzig,  
dreiundzwanzig, vierundzwanzig,  
fünfundzwanzig, sechsund ...

Pa.

Halt!

(Einschlag a. d. Bühne)

Po. (erschrocken)

Weh' mir! Es naht ein Unhold,  
nie, nie, spürt' ich es so in meinem Knie.

(knieend)

O Geist des Lichts, ich will ja gern  
bescheiden sein, halt' du nur Unheil fern.

Huszonegyet, huszonkettőt,  
huszonhármat, huszonnégyet,  
huszonötöt, huszon ...

Állj!

(színpadi effektus)

(ijedten)

Ó jaj, belém szállt az ördög,  
nem, nem, nem éreztem ily furcsát még.

(térdelve)

Nagy szellem, jöjj, igérem már,  
szerény leszek, csak úzd e rosszat el!

Pa.

Aus dunkelm Waldrevier, von trauten Plätzten,  
kommt allerlei Gethier uns zu ergötzen.

A sűrű fák közül, sok búvóhelyről  
jön mindenféle lény, hogy felvidítson.

#### 04.2 Eiertanz (ohne Worte)

[http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04\\_2eiertanz.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04_2eiertanz.pdf)

[http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04\\_2eiertanz.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04_2eiertanz.mp3)

Die Thür der Hütte geht auf. Verkleidete Kinder als Enten und Gänse, kleine Eier tragend, dann Störche ebenso. Zuletzt von allen Seiten Thiere mit Eiern. Gewirre. Ein niedriger Felsen steigt auf, in dessem Innern sich ein Feuer bewegt. Auf dem Felsen ein Nest. Die Eier werden in das Nest gelegt. Hinter dem Felsen kommen nach und nach 24 Tänzerinnen hervor in grossen Eierhülsen aus Flor oder Pappe. Die Tänzerinnen nehmen zur Seite rechts und links Aufstellung. Des Felsen versinkt. Papageno, Papagena vor dem Eingang der Hütte.

Vereinfacht kann die ganze Prozedur werden, wenn ein einziges grosses Ei aus der Versenkung emporsteigt, aus dem dann jedesmal eine Tänzerin in Kostüm entschlüpft. Tanz. Dann erscheinen. Drei Genieen, die auf einem Zauberwagen ein grosses, besonders schönes, rosenrothes Ei hereinfahren.

A kunyhó ajtaja kinyílik. A kacsának, libának, majd gólyának öltözött gyerekkel kis tojásokat hoznak. Végül minden oldalról állatok, tojásokkal. Kavargás. Egy alacsony szikla emelkedik, amelynek belsejében tűz lobog. A sziklán egy fészek. A tojások a fészekbe kerülnek. A szikla mögül 24 táncosnő jön ki egyenként, nagy, kartonból készült tojáshéjakban. A táncosok balra és jobbra sorakoznak fel. A szikla elsüllyed. Papageno és Papagena a kunyhó bejárata előtt.

Az egész procedúra leegyszerűsíthető, ha az elsüllyedt fészekből egyetlen nagy tojás emelkedik ki, amelyből minden alkalommal egy-egy jelmezes táncos kikel. Tánc. Ekkor megjelenik három géniusz, akik egy nagy, különösen szép, rózsaszínű tojást hoznak egy varázsszekrényen.

#### 04.3 Aus gold'nem Wolkenthore (3 Knaben, Papagena, Aurora, Papageno)

[http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04\\_3aus\\_goldnem.pdf](http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04_3aus_goldnem.pdf)

[http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04\\_3aus\\_goldnem\\_u.mp3](http://mikolastudio.hu/opera/goepfart/04_3aus_goldnem_u.mp3)

3K.

Aus gold'nem Wolkenthore  
gehst strahlend du uns auf,  
o liebliche Aurore,

Áldott, szép életútra  
jöjj hozzánk, várunk rád,  
ó angyali Auróra,

zum jungen Lebenslauf.

itt élted éltet ád.

Pa.

Nein, ich halt es nicht mehr aus,  
voll von Kindern wird das Haus.

Mennyi gyerek, van vagy száz,  
rögtön teli lesz a ház.

Au.

Papageno!

Papageno!

Po.

Ei, der bin ich, liebes Mäuschen!

Itt vagyok, szép kedves lányunk.

Au.

Papagena!

Papagena!

Pa.

Schier zu klein wird unser Häuschen!

Végül kicsi lesz a házunk.

Au.

Ich lag vom Traum befangen  
in süsser Schlummernacht,  
da kam der Tag gegangen,  
und ich bin auf gewacht.  
(knieht)

O nehmt im Glanz des Lenzen  
das Pfand der Liebe auf,  
und Dank wird Euch bekränzen  
den späten Lebenslauf.

Rám hálót vont az álom  
mint édes bódulat,  
de most már úgy találom,  
hogy itt a pirkadat.  
(letérdel)

Po.

Sein eigen Kind verstossen,  
das wäre ja Doppelselbstmord im Rückfall.  
(Aurora aufhebend)  
Grosse Freude kam in's Haus,  
weiss nicht mehr wo ein, wo aus.

Pa.

Voll von Kindern wird das Haus,  
dieses Eine söhnt mich aus.

Po.

Ei, wie sind sie nett und niedlich,  
friedlich, gütlich, unterschiedlich,  
gemüthlich, südlich,  
ei, wie sind sie nett und niedlich.  
(Papageno, Papagena und Aurora spielen mit den  
Kindern.)

Pa+Po.

Eins, zwei, drei, vier, fünf, sechs, sieben,

Egy, két, há, négy, öt, hat, hétf,

ach ja, sieben schlank und fein,  
doch dabei wird nicht geblieben,  
acht, neun, zehne, müssens sein;  
zweimal zehn und zweimal viere  
und der letzte liebe Schatz,  
alle gehen durch die Thüre,  
haben in dem Hüttchen Platz.

Pa.

Ist es auch ein wenig klein,

Pa+Po.

Alle Kinder gehn hinein.

Brauner, Blonder Ringelreih!  
Lauter schöne Kindlein,  
haha, haha, haha, haha, haha.

úgy van, hét lesz jó és szép.  
Nem, nem, hétnél meg ne álljunk,  
nyolcig, tízig menjünk még!  
Nem is tudjuk már hogy mennyi,  
mind megannyi drága kincs,  
a kis házba befér ennyi,  
de már több hely tényleg nincs.

Bár egy kissé szűk a hely,

Körben áll egy kisleány,  
körbe járja mind ahány,  
haha, haha, haha, haha, haha.